

М. М. Толстой

Сургай Микола Сафонович

СУРГАЙ Микола Сафонович (20. 11. 1933, с. Любівка Краснокутського, нині Богодухівського р-ну Харківської обл. — 26. 12. 2009, Донецьк) — гірничий інженер, політичний діяч. Доктор технічних наук (2002). Державна премія України в галузі науки і техніки (2002). Герой України (2003). Народний депутат України (1994—98). Орден «За заслуги» 3-го (2001) та 2-го (2008) ступенів. Державні нагороди СРСР. Закінчив Харківський гірничий технікум (1953) та Вищі інженерні курси при Донецькому індустріальному інституті (1959). Працював 1953—66, 1970—82 у ВО (до 1975 — комбінат) «Донецьквугілля»: 1961—63 — директор шахти «Східна», 1963—66 — директор шахти «Мушкетовська-Заперевальна» № 1, 1970—73 — заступник начальника комбінату, 1973—75 — директор шахти «Жовтнева», головний інженер комбінату, 1975—78 — технічний директор — головний інженер ВО, 1978—82 — генеральний директор ВО; 1966—70 — керівник тресту «Пролетарськвугілля» (Донецька обл.); 1982—85 — 1-й заступник міністра, 1985—87 — міністр вугільної промисловості УРСР; 1987—90 — генеральний директор ВО «Донецькдержвуглепром», начальник Донецького головного територіального управління вугільної промисловості; від березня до липня 1990 — 1-й заступник голови Державного комітету УРСР з нагляду за безпечним веденням робіт у промисловості і гірничого нагляду; 1990—94 — голова Державного комітету України з вугільної промисловості; від 1998 — директор Державного науково-дослідного, проектно-конструкторського і проектного інституту вугільної промисловості («УкрНДІпроект», Київ). У ВР України 2-го скликання — член Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку. Наукові дослідження присвячені проблемам розроблення та реалізації перспективних програм розвитку вугільної промисловості України, забезпечення надійності функціонування

вуглевидобувного підприємства як єдиного технологічного комплексу з комп'ютеризованою системою управління. Брав участь в укладанні низки книг, присвячених відомим шахтарям і фахівцям у галузі вугільної промисловості, зокрема «Александр Федорович Засядько» (2000), «Шахтеры Украины — Герои Труда» (2001), «Выдающиеся горные инженеры и специалисты угольной промышленности Украины» (2003), «Их подвиг Чернобыль. Шахтеры в Чернобыле» (2006; усі — Київ).

Основні праці

Методы теории вероятностей в геомеханике. К., 1994 (співавт.); Надежность функционирования угольных шахт. Д., 1998; Рекультивация породных отвалов закрываемых шахт Львовско-Волинского бассейна // Уголь Украины. 2000. № 7 (співавт.); Экономический механизм стратегии развития топливно-энергетического комплекса Украины. К.; Д., 2002 (співавт.); Перспективы и направления развития угольной промышленности Украины // Энергетическая политика Украины. 2005. № 1; Повышение эффективности горных работ на карьерах // Уголь Украины. 2007. № 4 (співавт.).

Рекомендована література

1. Сургай Николай Сафонович (1933—2009 гг.). К 80-летию со дня рождения // Уголь Украины. 2013. № 11.

Бібліографічний опис:

Сургай Микола Сафонович / М. М. Толстой // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890093>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).